

ประกาศคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์
เรื่อง หลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์
ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ให้มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๑(๑) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ และ ข้อ ๑๔.๑ และข้อ ๑๔.๒ แห่งข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ จึงกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การมีผลใช้บังคับ

ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๒ บทนิยาม

ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ก.อ.ร.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

“ก.บ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคล มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“ผู้มีสิทธิอุทธรณ์” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก หรือพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว จะต้องถูกส่งเลิกจ้างตามเงื่อนไขที่ ก.บ. กำหนด หรือข้าราชการที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน หรือถูกจ้างประจำที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดขั้นค่าจ้าง ปลดออก หรือไล่ออก

“ผู้มีสิทธิร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้มีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด อันได้แก่ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการ อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ หรือการประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร หรือการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม และเป็นกรณีที่ไม่อาจอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ข้อบังคับ ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ตลอดจนพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างประจำที่ถูกสั่งให้ออกจากงาน

“ผู้อุทธรณ์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีสิทธิอุทธรณ์

“ผู้ร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่มีสิทธิร้องทุกข์

“คู่กรณี” หมายความว่า ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ และคู่กรณีในอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

“คู่กรณีในอุทธรณ์” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษทางวินัยหรือสั่งให้ออกจากงาน ที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

“คู่กรณีในการร้องทุกข์” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

“พนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์” หมายความว่า หัวหน้างานการเจ้าหน้าที่หรือหัวหน้างานบริหารและธุรการของส่วนงานที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์สังกัด หรือนิติกรสังกัดกองกฎหมายที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับการอุทธรณ์และร้องทุกข์

“กรรมการเจ้าของสำนวน” หมายความว่า กรรมการและเลขานุการ ก.อ.ร. หรือกรรมการ ก.อ.ร. ที่ ก.อ.ร. มอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ โดยมีนิติกรผู้ได้รับมอบหมายเป็นผู้ช่วยดำเนินการ

“ถูกสั่งให้ออกจากงาน” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งเลิกจ้าง หรือลูกจ้างประจำที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการ

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามประกาศ เรื่องการจัดตั้งส่วนงานของ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และส่วนงานวิชาการภายในตามประกาศ เรื่องการจัดตั้งส่วนงานวิชาการ ภายในของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ข้อ ๓ ผู้รักษาการตามประกาศ

ให้ประธาน ก.อ.ร. รักษาการตามประกาศนี้ และให้มีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่งเพื่อ ประโยชน์ในการปฏิบัติตามประกาศนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้ประธาน ก.อ.ร. หรือที่ประชุม ก.อ.ร. เพื่อประกอบการวินิจฉัย คำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สุด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๔ การมอบหมายให้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทน

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์หรือร้องทุกข์จะมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว ทำการ อุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทนได้ด้วยเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ด้วยตนเองได้

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ด้วยตนเองได้
ทันเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ ก.อ.ร. เห็นสมควร

ข้อ ๕ การแจ้งการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทนและการนำที่ปรึกษาเข้าฟังการพิจารณา

ผู้อุทธรณ์หรือร้องทุกข์อาจมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว เป็นผู้ดำเนินการ อย่างหนึ่งอย่างใดในกระบวนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์แทนก็ได้ แต่ต้องแจ้ง ล่วงหน้าเพื่อตรวจสอบความถูกต้องก่อน

ในการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำต่อ ก.อ.ร. หรือต่อกรรมการ ก.อ.ร. คู่กรณีมีสิทธินำที่ปรึกษา ของตนเข้ามาฟังการพิจารณาได้

ข้อ ๖ วิธีการมอบหมาย

การมอบหมายตามประกาศนี้ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบและผู้รับมอบ ถ้าผู้มอบไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ โดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสอง คนและให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้ได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๗ การยื่นหรือขยายระยะเวลา

ระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ประธาน ก.อ.ร. มีอำนาจยื่นหรือขยายได้ตามความจำเป็น เพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม แต่จะต้องไม่ขัดกับระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด

ข้อ ๘ วิธีการทำคำขอหรือคำร้อง

การทำคำขอหรือคำร้องต่อ ก.อ.ร. ในกระบวนการพิจารณาของ ก.อ.ร. ให้ทำเป็นหนังสือเท่านั้น

ข้อ ๙ การบันทึกรายงาน

ให้มีการจดแจ้งรายงานการไต่สวน การประชุมพิจารณาหรือการดำเนินกระบวนการพิจารณาใด ๆ ไว้ในรายงานกระบวนการรวมไว้ในสำนวนเรื่องทุกครั้ง

รายงานกระบวนการพิจารณานั้น ให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับเลขเรื่องที่ ชื่อคู่กรณี สถานที่ วัน และเวลาที่ดำเนินการ ข้อความโดยย่อเกี่ยวกับเรื่องที่กระทำ และลายมือชื่อ ก.อ.ร. ในกรณีที่กระบวนการพิจารณาใดกระทำต่อหน้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือพยาน ให้คู่กรณีหรือพยานดังกล่าวลงลายมือชื่อไว้ในรายงานกระบวนการด้วย

ข้อ ๑๐ การลงลายมือชื่อ

ถ้าคู่กรณี พยาน หรือบุคคลใด จะต้องลงลายพิมพ์นิ้วมือ หรือเครื่องหมายอย่างอื่นแทนการลงลายมือชื่อในรายงานกระบวนการพิจารณา บันทึก หรือเอกสารใดเพื่อแสดงการรับรู้รายงานหรือบันทึกนั้น หรือเพื่อรับรองการอ่านหรือส่งเอกสารนั้น หากกระทำโดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองไว้ด้วยสองคนแล้ว ให้ถือเสมือนกับการลงลายมือชื่อ แต่ถ้ากระทำต่อหน้า ก.อ.ร. ไม่จำเป็นต้องมีลายมือชื่อของพยานสองคนรับรองก็ได้

ถ้าคู่กรณี พยาน หรือบุคคลที่จะต้องลงลายมือชื่อในรายงาน บันทึก หรือเอกสารดังกล่าวลงลายมือชื่อไม่ได้หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้จดแจ้งเหตุที่ไม่มีการลงลายมือชื่อเช่นนั้นไว้

ข้อ ๑๑ การยื่นเอกสารหลักฐานของคู่กรณี

การยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อ ก.อ.ร. คู่กรณีจะยื่นด้วยตนเองหรือมอบนิตะให้ผู้อื่นยื่นต่อ ก.อ.ร. หรือต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์ในส่วนงานที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์สังกัด หรือที่กองกฎหมาย หรือจะส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ ในกรณีที่ส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองส่งเอกสารเป็นวันที่ยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐานต่อ ก.อ.ร.

การมอบนิตะให้ผู้อื่นยื่นเอกสารหรือพยานหลักฐาน ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบ ผู้รับมอบ และพยาน

ข้อ ๑๒ การส่งเอกสารของ ก.อ.ร.

ในกรณีที่ ก.อ.ร. หรือกรรมการเจ้าของสำนวน ต้องแจ้งข้อความ หรือต้องส่งเอกสารใด ให้แก่คู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ให้จัดส่งหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ แต่หากผู้นั้นหรือผู้แทนผู้นั้นเป็นบุคคลภายนอก ให้แจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ เว้นแต่ ก.อ.ร. จะมีคำสั่งให้แจ้งข้อความหรือส่งเอกสาร โดยวิธีอื่น

ในกรณีที่คู่กรณีหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องยื่นคำขอต่อ ก.อ.ร. เพื่อขอให้มีการแจ้งข้อความ หรือส่งเอกสาร โดยวิธีอื่น คู่กรณีหรือบุคคลซึ่งยื่นคำขอต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการแจ้งข้อความ หรือส่งเอกสาร โดยวิธีดังกล่าว

ข้อ ๑๓ การส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

การแจ้งข้อความเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับให้ถือว่าวันที่ระบุในใบตอบรับเป็นวันที่ได้รับแจ้ง หากไม่ปรากฏวันที่ในใบตอบรับให้ถือว่าวันที่ครบกำหนดเจ็ด วันนับแต่วันส่งเป็นวันที่ได้รับแจ้ง เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าได้รับก่อนหรือหลังจากวันนั้น หรือไม่ได้รับ

การแจ้งข้อความหรือส่งเอกสาร โดยวิธีอื่นตามคำสั่ง ก.อ.ร. ให้ ก.อ.ร. กำหนดวันที่ถือว่า ผู้รับ ได้รับแจ้ง ไว้ด้วย

ข้อ ๑๔ การขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือส่งเอกสาร

ให้ผู้อุทธรณ์ ผู้ร้องทุกข์ และคู่กรณีในการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ หรือผู้เกี่ยวข้องเข้าชี้แจงข้อเท็จจริงหรือให้ความเห็นเป็นหนังสือหรือส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อ ก.อ.ร. เพื่อประกอบการวินิจฉัยภายในระยะเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หากพ้นกำหนดถือว่ายอมรับในข้อเท็จจริงนั้น หากมีเหตุผลความจำเป็นให้ดำเนินการตามข้อ ๗

การดำเนินการตามวรรคหนึ่งให้ประธาน ก.อ.ร. เป็นผู้แจ้งอธิการบดี รองอธิการบดี หัวหน้าส่วนงาน และหัวหน้าหน่วยงานภายในส่วนงานวิชาการ และให้กรรมการและเลขานุการ ก.อ.ร. เป็นผู้แจ้ง ผู้อำนวยการกอง ผู้อำนวยการสำนักงาน เลขานุการส่วนงาน และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เว้นแต่ประกาศนี้จะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

ข้อ ๑๕ การให้โอกาสคู่กรณีรับทราบพยานหลักฐาน

เอกสารหรือพยานหลักฐานที่คู่กรณียื่นต่อ ก.อ.ร. หรือที่ ก.อ.ร. ได้มา ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งของตรวจดู ทราบ คัดสำเนา หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง และ ก.อ.ร. อาจส่งสำเนาให้คู่กรณีตามประกาศนี้ เว้นแต่กรณีที่มีกฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผยเพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยหรือของรัฐ

ในกรณีที่เอกสารหรือพยานหลักฐานมีการกำหนดชั้นความลับ ไว้ มีข้อความที่ไม่เหมาะสม หรือมีข้อความที่อาจเป็นการดูหมิ่นหรือหมิ่นประมาทบุคคลใด ให้อยู่ในดุลยพินิจของ

ก.อ.ร. ที่จะไม่เปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ คัดสำเนา ขอสำเนาอันรับรองถูกต้อง หรือไม่ส่งสำเนาให้คู่กรณี ทั้งนี้ไม่เป็นการตัดอำนาจ ก.อ.ร. ที่จะจัดให้มีการทำสรุปเรื่องและเปิดโอกาสให้คู่กรณีขอตรวจดู ทราบ หรือคัดสำเนาสรุปเรื่อง หรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของสรุปเรื่อง หรือส่งสำเนาสรุปเรื่องดังกล่าวให้คู่กรณี

ข้อ ๑๖ การขอตรวจดูเอกสารในสำนวน

พยานเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของตนในสำนวน หรือบุคคลภายนอกผู้มีส่วนได้เสียอาจยื่นคำขอต่อ ก.อ.ร. เพื่อขอตรวจดูเอกสารทั้งหมดหรือบางฉบับในสำนวน หรือขอคัดสำเนาหรือขอสำเนาอันรับรองถูกต้องก็ได้ แต่ทั้งนี้ห้ามอนุญาตเช่นว่านั้นแก่

(๑) บุคคลภายนอก ในสำนวนที่พิจารณาโดยไม่เปิดเผย

(๒) พยานหรือบุคคลภายนอก ในสำนวนที่ ก.อ.ร. ห้ามตรวจหรือคัดสำเนาเอกสารในสำนวนบางฉบับ หรือทั้งหมด

(๓) พยานหรือบุคคลภายนอก ในกรณีที่กฎหมายคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย หรือกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าจำเป็นต้องไม่เปิดเผย เพื่อมิให้เกิดความเสียหายแก่การดำเนินการของมหาวิทยาลัยหรือรัฐ

ข้อ ๑๗ การขอตรวจดูเอกสารภายใน

คู่กรณี พยาน หรือบุคคลภายนอกไม่อาจขอตรวจดูหรือขอคัดสำเนาเอกสาร ที่นิติกรสังกัดกองกฎหมาย หรือ กรรมการเจ้าของสำนวน หรือ ก.อ.ร. จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการภายในทั้งไม่อาจขอสำเนาอันรับรองถูกต้องของเอกสารนั้น

ข้อ ๑๘ วิธีการขอตรวจดูหรือคัดเอกสาร

การตรวจดูหรือการคัดสำเนาเอกสารในสำนวนให้ผู้ขอตามข้อ ๑๕ หรือข้อ ๑๖ หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ขอเป็นผู้ตรวจดูหรือคัด ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่ประธาน ก.อ.ร. กำหนด เพื่อความสะดวกหรือเพื่อความปลอดภัยของเอกสารนั้น

ห้ามคัดสำเนาคำวินิจฉัยหรือคำสั่งของ ก.อ.ร. ก่อนที่จะมีการแจ้งคำวินิจฉัยหรือคำสั่งนั้น การรับรองสำเนาเอกสารให้นิติกรสังกัดกองกฎหมายเป็นผู้รับรอง

ข้อ ๑๙ การดำเนินการกรณีเอกสารสูญหายไปหรือบุบสลาย

ถ้าสำนวน เอกสารของคู่กรณี พยานหลักฐาน รายงานกระบวนการพิจารณา คำวินิจฉัย หรือเอกสารอื่นใดที่รวมไว้ในสำนวนซึ่งยังอยู่ในระหว่างการพิจารณา หรือรอการดำเนินการตามคำวินิจฉัยสูญหายไป หรือบุบสลายทั้งหมดหรือบางส่วน และกรณีดังกล่าวเป็นการขัดข้องต่อการพิจารณาวินิจฉัย การมีคำสั่ง หรือการดำเนินการตามคำวินิจฉัย เมื่อ ก.อ.ร. เห็นสมควรหรือคู่กรณีฝ่ายที่เกี่ยวข้องร้องขอ ให้ ก.อ.ร. สั่งให้คู่กรณีหรือบุคคลผู้ถือเอกสารนั้นนำสำเนาที่รับรองถูกต้องมาส่งต่อ

ก.อ.ร. ถ้าสำเนาเช่นนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนหาไม่ได้ ก.อ.ร. อาจมีคำวินิจฉัยให้พิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์นั้นใหม่ หรือมีคำสั่งอย่างอื่นตามที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ ๒๐ เหตุคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร.

ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ หรือคู่กรณีในการอุทธรณ์หรือร้องทุกข์อาจคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. ถ้ามีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ฐึเห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้ร้องทุกข์ถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือเป็นผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุให้เกิดความคับข้องใจ

(๒) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือการกระทำที่ผู้ร้องทุกข์ถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือมีส่วนได้เสียในเรื่องที่ร้องทุกข์

(๓) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๔) เป็นผู้กล่าวหา หรือเป็นหรือเคยเป็นผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษ หรือสั่งให้ออกจากงาน

(๕) มีความเกี่ยวพันทางเครือญาติหรือทางการสมรสกับบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) อันอาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

การคัดค้านดังกล่าวต้องทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธาน ก.อ.ร. ภายในเจ็ดวันนับแต่วันยื่นคำอุทธรณ์หรือคำร้องทุกข์ โดยแสดงข้อเท็จจริงที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้านไว้ในหนังสือคัดค้านว่าจะทำให้การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไม่ได้รับความจริงและความยุติธรรมอย่างไรด้วย

ข้อ ๒๑ การงดการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ ก.อ.ร.

เมื่อมีการยื่นคำคัดค้านกรรมการ ก.อ.ร. คนใด ให้ประธาน ก.อ.ร. แจ้งให้กรรมการ ก.อ.ร. ที่ถูกคัดค้านงดการปฏิบัติหน้าที่ในเรื่องนั้นไว้จนกว่าประธาน ก.อ.ร. จะได้มีการชี้ขาดในเรื่องการคัดค้านนั้นแล้ว

ในการพิจารณาคำคัดค้านให้ประธาน ก.อ.ร. พิจารณาจากคำคัดค้านและบันทึกชี้แจงของกรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้าน หากประธาน ก.อ.ร. เห็นว่ามีได้เป็นไปตามคำคัดค้าน และมีเหตุผลสมควรที่จะให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ให้นำเรื่องเสนอที่ประชุม ก.อ.ร. เพื่อพิจารณา ถ้าที่ประชุมมีมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการ ก.อ.ร. ที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้กรรมการ ก.อ.ร. ผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับ แล้วให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ร. เห็นว่าคำคัดค้านฟังขึ้น หรือมีเหตุผลพอที่จะฟังได้ว่าหากให้ผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปอาจทำให้การพิจารณาไม่ได้รับความจริงและขาดความยุติธรรม ให้มีคำสั่งให้ผู้ถูกคัดค้านพ้นจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ในเรื่องนั้น แล้วแจ้งให้ผู้คัดค้านทราบด้วย

ข้อ ๒๒ การถอนตัวจากการพิจารณาของกรรมการ ก.อ.ร.

กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ใดเห็นว่าตนมีกรณีอันอาจถูกคัดค้านได้ หรือเห็นว่ามิเหตุอื่นที่อาจจะมี การกล่าวอ้างในภายหลังได้ว่า ตนไม่อยู่ในฐานะที่จะปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเที่ยงธรรม ให้แจ้งต่อ ประธาน ก.อ.ร. และถอนตัวจากการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ และให้นำข้อ ๒๐ และ ข้อ ๒๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๒๓ ผลกระทบถึงการกระทำของกรรมการ ก.อ.ร. ที่ถอนตัว

การที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ถูกคัดค้านที่ถูกสั่งให้งดการปฏิบัติหน้าที่ หรือกรรมการ ก.อ.ร. ที่ ถอนตัวเพราะมีเหตุอันอาจถูกคัดค้านนั้น ย่อมไม่กระทบถึงการกระทำใด ๆ ที่ได้กระทำไปแล้ว แม้ว่า จะได้ดำเนินการหลังจากที่ได้มีการยื่นคำคัดค้าน

ข้อ ๒๔ การนับระยะเวลาตามประกาศ

การนับระยะเวลาตามประกาศนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรกแห่งเวลานั้น เป็นวันเริ่มนับระยะเวลา ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดทำการของ มหาวิทยาลัย ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๒๕ ระยะเวลาการวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับ แต่วันที่ประธาน ก.อ.ร. ได้รับเรื่องอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ หากดำเนินการไม่แล้วเสร็จให้ขอขยาย เวลาต่อสภามหาวิทยาลัยได้อีกครั้งละไม่เกินหกสิบวัน

ข้อ ๒๖ การแจ้งผลแห่งคำวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์

เมื่อได้มีการวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์แล้ว ให้ ก.อ.ร. แจ้งผลแห่งคำวินิจฉัยนั้นให้ คู่กรณีทราบ และแจ้งให้อธิการบดีสั่งการหรือดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมติ ก.อ.ร. แล้วให้อธิการบดีรายงานสภามหาวิทยาลัยทราบโดยเร็ว คำวินิจฉัยนั้นให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ตาม วรรคหนึ่ง ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองชั้นต้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธี พิจารณาคดีปกครองต่อไปได้

ข้อ ๒๗ การประชุม ก.อ.ร.

การประชุม ก.อ.ร. ต้องมีกรรมการ ก.อ.ร. มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ ก.อ.ร. ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การประชุมพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรืออุทธรณ์คำสั่ง เลิกจ้าง หรือพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์กรณีถูกสั่งให้ออกจากงานด้วยเหตุใด ๆ ต้องมีกรรมการ ก.อ.ร. มาประชุมไม่น้อยกว่าสองในสามของ ก.อ.ร. ทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม

การวินิจฉัยให้กระทำโดยคะแนนเสียงข้างมากของที่ประชุม เว้นแต่การวินิจฉัยอุทธรณ์ คำสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออก หรืออุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้าง หรือวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์กรณีถูกสั่งให้ออกจากงาน มติที่ประชุมต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของที่ประชุม

ถ้าประธาน ก.อ.ร. ไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการ ก.อ.ร. คนหนึ่งทำหน้าที่ประธานที่ประชุม

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ ๑

การยื่นอุทธรณ์และการตรวจอุทธรณ์

ข้อ ๒๘ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์

ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ มีดังนี้

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ปลดออก หรือไล่ออก

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้ว จะต้องถูกสั่งเลิกจ้างตามเงื่อนไขที่ ก.บ. กำหนด

(๓) ข้าราชการที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน

(๔) ลูกจ้างประจำที่ถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดค่าจ้าง ลดขั้นค่าจ้าง ปลดออก หรือไล่ออก

ข้อ ๒๙ การอุทธรณ์กรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตาย

กรณีที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทผู้มีสิทธิรับเงินสวัสดิการ หรือบำนาญตกทอดของผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

ในกรณีที่มีทายาทหลายคนก็ดี ทายาทเป็นผู้ไร้ความสามารถหรือเสมือนไร้ความสามารถก็ดี หากทายาทเหล่านั้นประสงค์จะอุทธรณ์แทนตามวรรคแรก ให้เป็นดุลยพินิจของ ก.อ.ร.

ข้อ ๓๐ แบบหนังสืออุทธรณ์

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือถึงประธาน ก.อ.ร. โดยใช้ถ้อยคำสุภาพ และมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

(๑) ชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

(๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับทราบคำสั่ง

(๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๔) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ หรือทายาท หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ผู้อุทธรณ์แทน กรณี
จำเป็นตาม ข้อ ๔

ข้อ ๓๑ หลักฐานประกอบการอุทธรณ์

ให้ผู้อุทธรณ์จัดทำสำเนาหนังสืออุทธรณ์ และสำเนายานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์รับรอง
สำเนาถูกต้อง ยื่นพร้อมกับหนังสืออุทธรณ์ด้วย กรณีที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้ เพราะ
พยานหลักฐานอยู่ในความครอบครองของส่วนงาน ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอื่น หรือบุคคลอื่น
หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย และถ้ามีการมอบหมายให้
ดำเนินการแทน ก็ให้แนบหนังสือมอบหมายตามข้อ ๖ แล้วแต่กรณี พร้อมหนังสืออุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๒ ระยะเวลาในการยื่นอุทธรณ์

การอุทธรณ์ต้องยื่นภายในกำหนดระยะเวลา ดังนี้

(๑) สำหรับผู้ที่ถูกสั่งลงโทษ หรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณา
วินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้าง ให้ยื่นอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันทราบหรือถือว่า
ทราบคำสั่งหรือผลการอุทธรณ์ของ ก.บ. ที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

(๒) กรณีผู้มีสิทธิอุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ให้ทายาทยื่นอุทธรณ์
ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษ หรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณา
วินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้าง ถึงแก่ความตาย

ข้อ ๓๓ วิธีการยื่นหนังสืออุทธรณ์

การยื่นหนังสืออุทธรณ์ ให้ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์ของส่วนงานที่
ผู้อุทธรณ์สังกัด หรือที่กองกฎหมาย หรืออาจยื่นหนังสืออุทธรณ์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน
ตอบรับก็ได้ และเพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ในกรณีมายื่นอุทธรณ์ต่อพนักงาน
ผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์ หรือที่กองกฎหมายให้ถือว่าวันที่รับหนังสือตามหลักฐานการลงทะเบียนรับ
หนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์ ส่วนกรณีส่งหนังสืออุทธรณ์ทาง
ไปรษณีย์ ให้ถือว่าวันที่ทำการไปรษณีย์คืนทางประทับตรารับที่ซองหนังสืออุทธรณ์เป็นวันยื่นหนังสือ
อุทธรณ์

ข้อ ๓๔ การนับระยะเวลาอุทธรณ์

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือว่าวันที่ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่
ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้าง ลงลายมือชื่อ
รับทราบคำสั่ง หรือหนังสือแจ้งผลการอุทธรณ์ของ ก.บ. เป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้าผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้าง ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งลงโทษหรือหนังสือแจ้งผลการอุทธรณ์ของ ก.บ. แต่ได้มีการแจ้งคำสั่งลงโทษหรือหนังสือแจ้งผลการอุทธรณ์ของ ก.บ. ให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้างทราบ กับมอบสำเนาคำสั่งลงโทษหรือหนังสือแจ้งผลการอุทธรณ์ของ ก.บ. ให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้าง และผู้แจ้งได้ทำบันทึก ลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้ง พร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือว่าวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

ถ้ามิได้แจ้งให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้างตามวรรคสอง แต่ได้มีการแจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งลงโทษ หรือหนังสือแจ้งผลการอุทธรณ์ของ ก.บ. ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปให้ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้าง ณ ที่อยู่ของ ผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้าง ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัยหรือทางราชการ ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้างได้รับทราบคำสั่งในวันตอบรับ หากไม่มีการตอบรับ ให้ถือว่าผู้ถูกสั่งลงโทษทางวินัยหรือผู้ที่ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินและ ก.บ. ได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วจะต้องถูกสั่งเลิกจ้างได้รับทราบคำสั่งเมื่อล่วงพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

ข้อ ๓๕ อุทธรณ์ที่ห้ามรับไว้พิจารณา

อุทธรณ์ดังต่อไปนี้ เป็นอุทธรณ์ที่ห้ามรับไว้พิจารณา

- (๑) เป็นเรื่องที่ไม่อาจอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ได้
- (๒) ผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ ตามข้อ ๒๘
- (๓) เป็นอุทธรณ์ที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ และตามประกาศนี้
- (๔) เป็นเรื่องที่ได้เคยมีการอุทธรณ์และได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว
- (๕) เป็นอุทธรณ์ที่ไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องตามที่กรรมการเจ้าของสำนวนมีคำสั่งให้แก้ไข และ ก.อ.ร. ได้วินิจฉัยไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา แล้ว

สำหรับทายาทผู้มีสิทธิยื่นอุทธรณ์แทน หากมีกรณีตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง (๑) ถึง (๕) ให้ถือว่าเป็นอุทธรณ์ที่ห้ามรับไว้พิจารณาเช่นกัน

ข้อ ๓๖ การลงทะเบียนรับเรื่องอุทธรณ์และตรวจคำอุทธรณ์

หนังสืออุทธรณ์ที่พนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้รับอุทธรณ์ไว้แล้ว ให้ออกไปรับให้ผู้อุทธรณ์และลงทะเบียนเรื่องอุทธรณ์ในสารบบแล้วตรวจคำอุทธรณ์ในเบื้องต้น ถ้าเห็นว่าเป็นคำอุทธรณ์ที่สมบูรณ์ครบถ้วน ให้เสนอคำอุทธรณ์ดังกล่าวต่อประธาน ก.อ.ร. เพื่อดำเนินการต่อไป ถ้าเห็นว่าคำอุทธรณ์นั้นไม่สมบูรณ์ครบถ้วนด้วยเหตุใด ๆ ให้พนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์แนะนำให้ผู้อุทธรณ์แก้ไขให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าเห็นว่าข้อที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนนั้นเป็นกรณีที่ไม่อาจแก้ไขให้ถูกต้องได้ หรือเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ไม่อยู่ในอำนาจของ ก.อ.ร. หรือ ผู้อุทธรณ์ไม่แก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้บันทึกไว้แล้วเสนอหนังสืออุทธรณ์ดังกล่าวต่อประธาน ก.อ.ร. เพื่อดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒

การถอนอุทธรณ์

ข้อ ๓๗ การถอนอุทธรณ์

อุทธรณ์ที่ยื่นไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์อาจถอนอุทธรณ์ในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ร. จะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นก็ได้

การถอนอุทธรณ์ ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ถอนอุทธรณ์ด้วยวาจาต่อหน้า ก.อ.ร. ให้ ก.อ.ร. บันทึกไว้และให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ข้อ ๓๘ การอนุญาตถอนอุทธรณ์

เมื่อมีการถอนอุทธรณ์ตามข้อ ๓๗ ให้ ก.อ.ร. อนุญาต และสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ

ข้อ ๓๙ การวินิจฉัยกรณีผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย

เมื่อมีการอุทธรณ์แล้ว แม้ผู้อุทธรณ์จะพ้นสภาพการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ก็ไม่เป็นเหตุให้ยุติการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นออกไปจนกว่าทายาท ผู้จัดการมรดก หรือผู้รับสิทธิของผู้นั้น จะมีคำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ หรือผู้มีส่วนได้เสียจะมีคำขอเข้ามา โดยมีคำขอเข้ามาเองหรือโดยที่ ก.อ.ร. เรียกเข้ามาเนื่องจากคู่กรณีในอุทธรณ์มีคำขอ

คำขอเข้ามาแทนที่ผู้อุทธรณ์ตามวรรคสอง ให้ยื่นเป็นหนังสือต่อ ก.อ.ร. ภายในกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตาย ถ้าไม่มีคำขอของบุคคลดังกล่าวภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ก.อ.ร. จะมีคำสั่งจำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบก็ได้

ส่วนที่ ๓

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๔๐ การสั่งให้คู่กรณีทำคำแก้อุทธรณ์

เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวน เห็นว่าอุทธรณ์ใดเป็นอุทธรณ์ที่สมบูรณ์ครบถ้วน ให้มีคำสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์ภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง โดยส่งสำเนาคำอุทธรณ์และสำเนายานหลักฐานไปด้วย ในกรณีที่เห็นสมควรจะกำหนดประเด็นที่คู่กรณีในอุทธรณ์ต้องทำคำแก้อุทธรณ์ หรือให้จัดส่งยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือที่จะเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาด้วยก็ได้

ในกรณีที่พยานหลักฐานประกอบอุทธรณ์มีปริมาณหรือสภาพที่ทำให้การส่งสำเนาให้แก่คู่กรณีในอุทธรณ์เป็นภาระอย่างมาก ให้ส่งสำเนาอุทธรณ์ไปพร้อมกับรายการพยานหลักฐานที่คู่กรณีในอุทธรณ์อาจขอดูหรือขอรับได้ที่กองกฎหมาย

ข้อ ๔๑ วิธีการทำคำแก้อุทธรณ์

ให้คู่กรณีในอุทธรณ์ทำคำแก้อุทธรณ์โดยชัดเจนแสดงการปฏิเสธหรือยอมรับข้อกล่าวหาที่ปรากฏในหนังสืออุทธรณ์และคำขอทำอุทธรณ์ และเหตุแห่งการนั้นพร้อมส่งพยานหลักฐานตามที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด โดยจัดทำสำเนาคำแก้อุทธรณ์ และสำเนายานหลักฐานจำนวนหนึ่งชุด หรือตามจำนวนที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนดยื่นมาพร้อมกับคำแก้อุทธรณ์ด้วย ทั้งนี้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตาม ข้อ ๔๐

ข้อ ๔๒ คำแก้อุทธรณ์ไม่สมบูรณ์

ในกรณีที่กรรมการเจ้าของสำนวน เห็นว่าคำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ไม่ครบถ้วนหรือไม่ชัดเจนเพียงพอ จะสั่งให้คู่กรณีในอุทธรณ์ดำเนินการแก้ไขหรือจัดทำคำแก้อุทธรณ์ส่งมาใหม่ก็ได้

ข้อ ๔๓ คู่กรณีไม่จัดทำคำแก้อุทธรณ์

ในกรณีที่คู่กรณีในอุทธรณ์มิได้จัดทำคำแก้อุทธรณ์ พร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อกรรมการเจ้าของสำนวนภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีในอุทธรณ์ยอมรับข้อเท็จจริงตามข้ออุทธรณ์และให้กรรมการเจ้าของสำนวนพิจารณาคำเนินการตามความเห็นเป็นการยุติธรรม

ในกรณีที่คู่กรณีในอุทธรณ์ไม่สามารถยื่นคำแก้อุทธรณ์ภายในระยะเวลาที่กำหนด คู่กรณีในอุทธรณ์ต้องแจ้งพร้อมแสดงเหตุผลและความจำเป็นที่ทำให้ไม่สามารถยื่นคำแก้อุทธรณ์ได้ต่อกรรมการเจ้าของสำนวนก่อนครบระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๔๔ การส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์เพื่อคัดค้าน

เมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์แล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวนส่งสำเนาคำแก้อุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาพยานหลักฐานไปยังผู้อุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์คัดค้านหรือยอมรับคำแก้อุทธรณ์ หรือพยานหลักฐานที่คู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นต่อกรรมการเจ้าของสำนวน ในการนี้จะกำหนดประเด็นให้ผู้อุทธรณ์ต้องชี้แจงหรือให้จัดส่งพยานหลักฐานใด ๆ ด้วยก็ได้

ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ ให้ทำคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ยื่นต่อกรรมการเจ้าของสำนวน ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำแก้อุทธรณ์

ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะทำคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ แต่ประสงค์จะให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไป ให้แจ้งเป็นหนังสือให้กรรมการเจ้าของสำนวนทราบภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง

ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ให้ถือว่าผู้อุทธรณ์ยอมรับข้อเท็จจริงตามคำแก้อุทธรณ์ และให้กรรมการเจ้าของสำนวนพิจารณาดำเนินการตามความเห็นเป็นการยุติธรรมต่อไป

ข้อ ๔๕ คำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์

คำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ให้มีได้เฉพาะในประเด็นที่ได้ยกขึ้นกล่าวในคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ หรือที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด

ถ้าผู้อุทธรณ์ทำคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์โดยมีประเด็นหรือคำขอเพิ่มขึ้นใหม่ต่างจากคำอุทธรณ์ คำแก้อุทธรณ์ของคู่กรณีในอุทธรณ์ หรือที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนด ให้กรรมการเจ้าของสำนวนสั่งไม่รับประเด็นหรือคำขอใหม่นั้นไว้พิจารณา

ข้อ ๔๖ การส่งสำเนาคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ให้แก่คู่กรณีเพื่อยื่นคำแก้อุทธรณ์เพิ่มเติม

ให้กรรมการเจ้าของสำนวนส่งสำเนาคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ให้แก่คู่กรณีในอุทธรณ์ และให้คู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมตามจำนวนที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนดภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้านคำแก้อุทธรณ์

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง หรือเมื่อคู่กรณีในอุทธรณ์ยื่นคำแก้อุทธรณ์เพิ่มเติมแล้ว หากกรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่าเรื่องอุทธรณ์มีข้อเท็จจริงครบถ้วนสมบูรณ์เพียงพอที่จะพิจารณาหรือมีคำวินิจฉัยชี้ขาดได้แล้ว ให้จัดทำบันทึกสรุปสำนวนพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องทั้งหมดเสนอ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

บันทึกสรุปสำนวนอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์และคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๒) สรุปคำอุทธรณ์
- (๓) สรุปคำแก้คำอุทธรณ์
- (๔) สรุปข้อเท็จจริงที่กรรมการเจ้าของสำนวน แสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี) และความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวนว่าข้อเท็จจริงใดรับฟังได้ ข้อเท็จจริงใดรับฟังไม่ได้
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย
- (๖) ความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวน เกี่ยวกับประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยและคำขอของผู้อุทธรณ์

ข้อ ๔๗ การตรวจสอบและเสนอความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวน

ให้กรรมการเจ้าของสำนวนทำหน้าที่ตรวจสอบและเสนอความเห็นในข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายต่อ ก.อ.ร. ตลอดจนดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้น

ในระหว่างการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เปิดโอกาสให้คู่กรณีได้ทราบถึงข้ออ้างหรือข้อโต้แย้งของแต่ละฝ่าย และให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนเพื่อยืนยันหรือหักล้างข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายได้ เมื่อกรรมการเจ้าของสำนวน เห็นว่าได้รวบรวมข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายเพียงพอแล้ว ก็ให้ทำความเห็นเสนอ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ในการให้โอกาสคู่กรณีตามวรรคสอง ให้กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนดให้คู่กรณีแสดงพยานหลักฐานของฝ่ายตนภายในระยะเวลาที่กำหนด ถ้าคู่กรณีมิได้ปฏิบัติภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีที่ไม่ได้แสดงพยานหลักฐานนั้น ไม่มีพยานหลักฐานสนับสนุนหรือยอมรับข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานของคู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งแล้วแต่กรณี และให้ ก.อ.ร. พิจารณามีคำวินิจฉัยต่อไปตามความเห็นเป็นการยุติธรรม

ในกรณีที่ส่วนงาน หรือผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องไม่ดำเนินการภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสามหรือมีพฤติกรรมประวิงเรื่องให้ล่าช้า ให้ ก.อ.ร. รายงานอธิการบดี หรือผู้บังคับบัญชาของผู้นั้นเพื่อดำเนินการแก้ไขปรับปรุงหรือสั่งการหรือดำเนินการทางวินัยต่อไปก็ได้

ส่วนที่ ๔

การพิจารณาอุทธรณ์

ข้อ ๔๘ การประชุมพิจารณาอุทธรณ์

ให้ ก.อ.ร. จัดให้มีการประชุมพิจารณาอุทธรณ์ อย่างน้อยหนึ่งครั้งเพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้า เว้นแต่กรณีที่มิคำวินิจฉัย ไม่รับอุทธรณ์และให้จำหน่ายอุทธรณ์ออกจากสารบบ ไม่ต้องมีการประชุมพิจารณาอุทธรณ์นั้น

ก.อ.ร. ต้องแจ้งกำหนดวันประชุมพิจารณาอุทธรณ์ครั้งแรกให้คู่กรณีทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันเพื่อเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้แถลงสรุปอุทธรณ์และคำแก้อุทธรณ์ของตน

ข้อ ๔๘ การยื่นคำแถลงสรุปอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์

ในวันประชุมพิจารณาอุทธรณ์ครั้งแรก หากคู่กรณีประสงค์จะยื่นคำแถลงสรุปอุทธรณ์หรือคำแก้อุทธรณ์ของตนเป็นหนังสือ ให้ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือก่อนวันประชุมพิจารณาอุทธรณ์หรืออย่างช้าที่สุดในการประชุมพิจารณาอุทธรณ์ ทั้งนี้ คู่กรณีจะขอแถลงด้วยวาจาประกอบด้วยหรือไม่ก็ได้

คำแถลงตามวรรคหนึ่งจะยกข้อเท็จจริงที่ไม่เคยยกขึ้นอ้างไว้แล้วไม่ได้ เว้นแต่เป็นข้อเท็จจริงที่เป็นประเด็นสำคัญในเรื่องอุทธรณ์ ซึ่งคู่กรณีผู้ยื่นสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีเหตุจำเป็นหรือพฤติการณ์พิเศษที่ทำให้ไม่อาจเสนอต่อ ก.อ.ร. ได้ก่อนหน้านั้น แต่ ก.อ.ร. จะรับฟังข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้เปิดโอกาสให้คู่กรณีอีกฝ่ายหนึ่งแสดงพยานหลักฐานเพื่อยืนยันหรือหักล้างแล้ว

คู่กรณีมีสิทธินำพยานหลักฐานมาสืบประกอบคำแถลงที่ยื่นตามวรรคหนึ่งได้ โดยให้ ก.อ.ร. พิจารณาสั่งอนุญาตเท่าที่เกี่ยวข้องกับคำแถลงและจำเป็นแก่เรื่องอุทธรณ์เท่านั้น คำสั่งดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ในวันประชุมพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ คู่กรณีจะไม่ว่าก็ได้ แต่ความในข้อนี้ไม่ตัดอำนาจ ก.อ.ร. ที่จะออกคำสั่งเรียกให้คู่กรณี ส่วนงาน ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ หรือให้ความเห็นเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสาร หรือพยานหลักฐานใด ๆ ให้แก่ ก.อ.ร.

ข้อ ๕๐ การให้คู่กรณีแถลงด้วยวาจาต่อ ก.อ.ร.

เมื่อเริ่มการประชุมพิจารณาครั้งแรก ให้กรรมการเจ้าของสำนวนเสนอสรุปข้อเท็จจริงและประเด็นของเรื่องนั้น หากคู่กรณีมีความประสงค์จะแถลงด้วยวาจาประกอบคำแถลงเป็นหนังสือที่ได้ยื่นไว้ตาม ข้อ ๔๘ (ถ้ามี) ให้ ก.อ.ร. พิจารณาอนุญาตตามที่เห็นสมควร โดยให้ผู้อุทธรณ์แถลงก่อน

คำแถลงด้วยวาจาของคู่กรณีต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ กระชับ และอยู่ในประเด็น โดยไม่อาจยกข้อเท็จจริง หรือข้อกฎหมายอื่นนอกจากที่ปรากฏในคำแถลงเป็นหนังสือ

ในกรณีที่คู่กรณีฝ่ายใดไม่ยื่นคำแถลงเป็นหนังสือ แต่มาอยู่ในวันประชุมพิจารณาครั้งแรก คู่กรณีฝ่ายนั้นจะแถลงด้วยวาจาได้ต่อเมื่อได้รับอนุญาตจาก ก.อ.ร. หรือ ก.อ.ร. สั่งให้แถลง

ข้อ ๕๑ การซักถามคู่กรณีและพยาน

ในการประชุมพิจารณาอุทธรณ์ให้ ก.อ.ร. เป็นผู้ซักถามคู่กรณีและพยาน

ก่อนให้ถ้อยคำ ให้คู่กรณี หรือพยาน แจ้งชื่อ ชื่อสกุล ที่อยู่ อายุ อาชีพ และในกรณีที่พยานมีความเกี่ยวข้องกับคู่กรณีคนหนึ่งคนใด ให้แจ้งด้วยว่ามีความเกี่ยวข้องกันอย่างไร

ในขณะที่พยานคนหนึ่งกำลังให้ถ้อยคำ คู่กรณีจะอยู่ด้วยหรือไม่ก็ได้ แต่ห้ามมิให้พยานคนอื่นอยู่ในสถานทีนั้น เว้นแต่ ก.อ.ร. จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น หรือเป็นกรณีที่กำหนดไว้ในวรรคสี่

พยานที่ให้ถ้อยคำแล้วอาจถูกเรียกมาให้ถ้อยคำอีกในวันเดียวกันหรือวันอื่น และอาจถูกเรียกมาให้ถ้อยคำพร้อมพยานคนอื่นในเรื่องเดียวกันได้

เมื่อคู่กรณี หรือพยาน ให้ถ้อยคำเสร็จแล้ว ให้ ก.อ.ร. อ่านบันทึกการให้ถ้อยคำดังกล่าวให้ คู่กรณีหรือพยานฟังและให้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ในกรณีที่คู่กรณี หรือพยาน ลงลายมือชื่อไม่ได้ หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อให้ชัดเจนเหตุที่ไม่มีลายมือชื่อเช่นนั้นไว้

ในการแสวงหาข้อเท็จจริง ก.อ.ร. จะออกคำสั่งให้มีการบันทึกเสียง ภาพ หรือเสียงและภาพ ตลอดเวลาหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของการดำเนินการนั้น เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาก็ได้

ข้อ ๕๒ การพิจารณาอุทธรณ์ลับหลังคู่กรณี

ในวันประชุมพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคู่กรณีฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดไม่รักษาความสงบเรียบร้อย หรือประพฤติตนไม่เรียบร้อยเหมาะสมในห้องพิจารณา และ ก.อ.ร. ได้มีคำสั่งให้คู่กรณีฝ่ายนั้นออกไปเสียจากบริเวณห้องพิจารณา ก.อ.ร. จะพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปลับหลังคู่กรณีฝ่ายนั้นก็ได้

ส่วนที่ ๕

การทำคำวินิจฉัยอุทธรณ์

ข้อ ๕๓ คำวินิจฉัยอุทธรณ์

คำวินิจฉัยอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้อุทธรณ์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในอุทธรณ์
- (๓) สรุปอุทธรณ์และคำขอของผู้อุทธรณ์
- (๔) สรุปคำแก้อุทธรณ์
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล
- (๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้คู่กรณีปฏิบัติหรือดำเนินการต่อไป

คำวินิจฉัยตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่ประชุมพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นด้วย ถ้า ก.อ.ร. ผู้ใดมีเหตุจำเป็นไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้กรรมการและเลขานุการ ก.อ.ร. จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยนั้นด้วย

ข้อ ๕๔ การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่ห้ามรับไว้พิจารณาตามข้อ ๓๕ ก็ให้มีคำวินิจฉัยไม่รับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา และสั่งจำหน่ายอุทธรณ์นั้นออกจากสารบบ

(๒) ถ้าเห็นว่าเป็นอุทธรณ์ที่รับไว้พิจารณาได้ ก็ให้มีคำวินิจฉัยรับอุทธรณ์นั้นไว้พิจารณา และให้กรรมการเจ้าของสำนวนดำเนินกระบวนการพิจารณาต่อไป

(๓) การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย

ก. ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการถูกต้องตามกฎหมายและระดับโทษเหมาะสมแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ข. ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมายและผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีคำวินิจฉัยให้ลดโทษเป็นสถานโทษหรืออัตราโทษที่เบาลง แต่ถ้าเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จะลดโทษต่ำกว่าปลดออกไม่ได้

ค. ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมาย แต่เห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดทางวินัย หรือพยานหลักฐานยังฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกโทษ

ง. ถ้าเห็นว่าการสั่งลงโทษดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่ง และให้ผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

จ. ถ้าเห็นว่าการขอความในคำสั่งลงโทษไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๔) การอุทธรณ์คำสั่งเลิกจ้าง

ก. ถ้าเห็นว่าการสั่งเลิกจ้างได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และเหมาะสมแก่กรณีแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

ข. ถ้าเห็นว่าการสั่งเลิกจ้างได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย แต่เห็นว่ายังไม่มีเหตุอันสมควรที่จะให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ในกรณีเช่นนี้ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้าปฏิบัติงานต่อไป

ค. ถ้าเห็นว่าการสั่งเลิกจ้างได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่ง และให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

ง. ถ้าเห็นว่าการขอความในคำสั่งเลิกจ้างไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้อุทธรณ์หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้มีคำวินิจฉัยตามที่เห็นสมควร

การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ก.อ.ร. จะมีคำวินิจฉัยให้เพิ่มโทษไม่ได้

ข้อ ๕๕ ความเห็นแย้งของกรรมการ ก.อ.ร.

ในกรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ผู้นั้นมีสิทธิทำความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยนั้นได้

ข้อ ๕๖ การดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ

เมื่อ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องอุทธรณ์ หรือประเด็นข้อใดแห่งเรื่องอุทธรณ์แล้ว ห้ามดำเนินกระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์หรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วนั้นอีก

เรื่องอุทธรณ์ที่ได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดถึงที่สุดแล้ว ห้ามคู่กรณีเดียวกันอุทธรณ์ในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันอีก

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

การร้องทุกข์และการตรวจคำร้องทุกข์

ข้อ ๕๗ การทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหามูลนิธิ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นระหว่างกัน ควรจะได้ปรึกษาหารือหรือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา หากแสดงความประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟัง หรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าวเพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้มีความคับข้องใจนั้น ไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชาชั้นต้นก็ให้ปรึกษาหารือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปอีกชั้นหนึ่ง

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงแล้วไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ตามประกาศนี้

ความในวรรคก่อนมิให้ใช้บังคับสำหรับผู้ร้องทุกข์เนื่องจากถูกสั่งให้ออกจากงาน

ข้อ ๕๘ ผู้มีสิทธิร้องทุกข์และเหตุแห่งการร้องทุกข์

ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดมีความคับข้องใจอันเกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชา และเป็นกรณีที่ไม่ว่าจะอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

ในสถาบันอุดมศึกษา ข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคล และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย
ลูกจ้างประจำของส่วนราชการ และได้ดำเนินการตาม ข้อ ๕๗ แล้ว ผู้นั้นมีสิทธิร้องทุกข์ตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในประกาศนี้

การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติต่อตนของผู้บังคับบัญชาซึ่งทำให้เกิดความคับข้องใจอันเป็นเหตุ
แห่งการร้องทุกข์นั้น ต้องมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้

(๑) ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติโดยไม่มีอำนาจหรือ
นอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการ
อันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการนั้น หรือโดยไม่สุจริต

(๒) เป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็น
หรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร

(๓) เป็นการใช้อุบายพินิจโดยมิชอบ

(๔) ประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางอย่างอันเป็นเหตุให้เสียสิทธิ หรือไม่
ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๕) ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติอื่นใดที่ไม่เป็นไปตามระบบคุณธรรม

ข้อ ๕๘ กำหนดเวลายื่นคำร้องทุกข์และแบบคำร้องทุกข์

การร้องทุกข์ให้ร้องได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์สำหรับผู้อื่นไม่ได้ และให้ทำ
คำร้องทุกข์เป็นหนังสือยื่นต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบ หรือถือว่าทราบเหตุแห่งการ
ร้องทุกข์ตามข้อ ๕๘

คำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) ชื่อ ตำแหน่ง ลັกษณ และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์

(๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์

(๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์

(๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์ หรือผู้ได้รับมอบหมายให้ร้องทุกข์แทนกรณีที่เป็นตาม

ข้อ ๔

ข้อ ๖๐ หลักฐานประกอบคำร้องทุกข์

ให้ผู้ร้องทุกข์จัดทำสำเนาหนังสือร้องทุกข์ และสำเนาทายานหลักฐานที่ผู้ร้องทุกข์รับรอง
สำเนาถูกต้อง ยื่นพร้อมทั้งหนังสือร้องทุกข์ด้วย กรณีที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องได้
เพราะพยานหลักฐานอยู่ในความครอบครองของส่วนงาน ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยอื่น หรือบุคคล

อื่น หรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ระบุเหตุที่ไม่อาจแนบพยานหลักฐานไว้ด้วย และถ้ามีการมอบหมายให้ดำเนินการแทน ก็ให้แนบหนังสือมอบหมายตามข้อ ๖ แล้วแต่กรณี พร้อมหนังสือร้องทุกข์ด้วย

ข้อ ๖๑ วิธีการยื่นคำร้องทุกข์

คำร้องทุกข์ให้ยื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์ในส่วนงานที่ผู้ร้องทุกข์สังกัดหรือที่กองกฎหมาย ในกรณีนี้อาจยื่นคำร้องทุกข์โดยส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้ และเพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องทุกข์ ในกรณีมายื่นต่อพนักงานผู้รับอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ ให้ถือว่าวันที่รับคำร้องทุกข์ตามหลักฐานการลงทะเบียนรับหนังสือตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณเป็นวันยื่นคำร้องทุกข์ ส่วนกรณีส่งคำร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตราวันที่ของหนังสือร้องทุกข์เป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

ข้อ ๖๒ การนับระยะเวลาเรื่องทุกข์

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาเรื่องทุกข์ การนับวันทราบหรือถือว่าทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้น ให้ถือปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือว่าวันที่ผู้มีสิทธิร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๒) ในกรณีที่ไม่มีกรลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งตาม (๑) แต่ได้มีการแจ้งคำสั่งให้ทราบพร้อมสำเนาคำสั่ง และทำบันทึกวันเดือนปี เวลา สถานที่ที่แจ้ง โดยลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๓) ถ้ามิได้แจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ตาม (๒) แต่ได้มีการแจ้งเป็นหนังสือพร้อมส่งสำเนาคำสั่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ไปให้ผู้ร้องทุกข์ ณ ที่อยู่ของผู้ร้องทุกข์ซึ่งปรากฏตามหลักฐานของมหาวิทยาลัยหรือทางราชการ ให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งในวันตอบรับ หากไม่มีการตอบรับให้ถือว่าผู้ร้องทุกข์ได้รับทราบคำสั่งเมื่อล่วงพ้นสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้ส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ

(๔) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือ ให้ถือวันที่มีหลักฐานยืนยันว่าผู้มีสิทธิร้องทุกข์รับทราบหรือควรรับทราบคำสั่งที่ไม่เป็นหนังสือนั้น เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

(๕) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชา โดยไม่ได้มีคำสั่งอย่างใด ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ควรได้ทราบถึงการปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว เป็นวันทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์

ข้อ ๖๓ คำร้องทุกข์ที่ห้ามรับไว้พิจารณา

ห้ามรับคำร้องทุกข์ดังต่อไปนี้ไว้พิจารณา

(๑) เป็นกรณีที่ไม่อาจร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ได้ตามข้อ ๕๘

(๒) ผู้ร้องทุกข์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิร้องทุกข์ตามข้อ ๕๘

(๓) ผู้ร้องทุกข์มิใช่เป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้มีสิทธิร้องทุกข์แทนตามข้อ ๕

(๔) เป็นคำร้องทุกข์ที่ยื่นเมื่อพ้นกำหนดเวลาสามสิบวันตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๕๕

(๕) เป็นเรื่องที่ได้เคยมีการร้องทุกข์และได้มีคำวินิจฉัยถึงที่สุดแล้ว

(๖) เป็นคำร้องทุกข์ที่ยังไม่ชัดเจนหรือที่ยังมีการดำเนินการโดยไม่ถูกต้อง ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ใน ข้อ ๕๖ ข้อ ๕๘ หรือ ข้อ ๖๐ และผู้ร้องทุกข์ยังมิได้ดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๖๔ การสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ที่ไม่อาจรับไว้พิจารณาได้

ในกรณีที่ประธาน ก.อ.ร. เห็นว่าคำร้องทุกข์เรื่องใดเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ไม่อาจรับไว้พิจารณาได้ ให้ ก.อ.ร. วินิจฉัยยกคำร้องทุกข์ และสั่งจำหน่ายออกจากสารบบ

ข้อ ๖๕ การลงทะเบียนรับเรื่องร้องทุกข์ และตรวจคำร้องทุกข์

คำร้องทุกข์ที่พนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้รับไว้แล้ว ให้ออกใบรับแก่ผู้ร้องทุกข์ และลงทะเบียนเรื่องร้องทุกข์ในสารบบ และตรวจคำร้องทุกข์ในเบื้องต้น ทั้งนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าเป็นคำร้องทุกข์ที่มีการดำเนินการโดยถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้แล้ว ให้เสนอคำร้องทุกข์ดังกล่าวต่อประธาน ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

(๒) ถ้าเห็นว่าเป็นคำร้องทุกข์ที่มีการดำเนินการโดยไม่สมบูรณ์ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้พนักงานผู้รับอุทธรณ์และร้องทุกข์แนะนำให้ผู้ร้องทุกข์แก้ไขให้ครบถ้วนภายในระยะเวลาที่กำหนด

(๓) ถ้าเห็นว่าเป็นคำร้องทุกข์ที่ไม่อยู่ในอำนาจของ ก.อ.ร. ที่จะรับไว้พิจารณาได้ หรือเป็นกรณีตาม (๒) แต่ผู้ร้องทุกข์ไม่แก้ไขภายในเวลาที่กำหนด ให้บันทึกไว้แล้วเสนอคำร้องทุกข์ดังกล่าวต่อประธาน ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป

ส่วนที่ ๒

การถอนคำร้องทุกข์

ข้อ ๖๖ การถอนคำร้องทุกข์

คำร้องทุกข์ที่ยื่นไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์อาจถอนในเวลาใด ๆ ก่อนที่ ก.อ.ร. จะมีคำวินิจฉัยเสร็จเด็ดขาดในเรื่องร้องทุกข์นั้น ก็ได้

การถอนคำร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ถอนคำร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อ ก.อ.ร. ให้ ก.อ.ร. บันทึกไว้และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เมื่อมีการถอนคำร้องทุกข์ ให้ ก.อ.ร. อนุญาต และสั่งจำหน่ายคำร้องทุกข์ออกจากสารบบ

ส่วนที่ ๓

การแสวงหาข้อเท็จจริง

ข้อ ๖๗ การแสวงหาข้อเท็จจริง

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ก.อ.ร. มีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยอาจแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล พยานเอกสาร หรือพยานหลักฐานอื่น นอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีที่ปรากฏในคำร้องทุกข์ คำแก้คำร้องทุกข์ก็ได้ ในการแสวงหาข้อเท็จจริงเช่นว่านี้ ให้ ก.อ.ร. ดำเนินการตามที่กำหนดในประกาศนี้ หรือหากประกาศนี้มีได้กำหนดไว้ให้ดำเนินการตามที่เห็นสมควร

ในกรณีที่ข้อเท็จจริงซึ่งได้มาจากการแสวงหาเพิ่มเติมตามวรรคหนึ่งอาจกระทบถึงสิทธิของคู่กรณี ก.อ.ร. ต้องให้คู่กรณีได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสได้โต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน

ข้อ ๖๘ การสั่งให้คู่กรณีทำคำแก้คำร้องทุกข์

เมื่อได้มีการรับคำร้องทุกข์ไว้พิจารณาแล้ว ให้แจ้งคู่กรณีในการร้องทุกข์ทำคำแก้คำร้องทุกข์ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือภายในระยะเวลาที่กำหนด โดยส่งสำเนาคำร้องทุกข์และสำเนาหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปให้ด้วย และให้นำ ข้อ ๑๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณีที่เห็นสมควร กรรมการเจ้าของสำนวนจะกำหนดประเด็นที่คู่กรณีในการร้องทุกข์ต้องชี้แจงหรือกำหนดให้จัดส่งพยานหลักฐานที่จะเป็นประโยชน์ต่อการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ไปให้ด้วยก็ได้

ข้อ ๖๙ วิธีการทำคำแก้คำร้องทุกข์

ให้คู่กรณีในการร้องทุกข์ทำคำแก้คำร้องทุกข์และคำชี้แจงตามประเด็นที่กำหนดให้โดยชัดแจ้งและครบถ้วน พร้อมส่งพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และหลักฐานการรับทราบหรือควรได้ทราบเหตุของการร้องทุกข์ โดยจัดทำสำเนาคำแก้คำร้องทุกข์ สำเนาคำชี้แจง และสำเนาพยานหลักฐานตามจำนวนที่กรรมการเจ้าของสำนวนกำหนดขึ้นภายในระยะเวลาตามข้อ ๖๘ วรรคหนึ่ง

ข้อ ๗๐ การสั่งให้คู่กรณีแก้ไขเพิ่มเติมคำแก้คำร้องทุกข์หรือจัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติม

ในกรณีที่กรรมการเจ้าของสำนวนเห็นว่า คำแก้คำร้องทุกข์หรือคำชี้แจงของคู่กรณีในการร้องทุกข์ หรือพยานหลักฐานที่ส่งมาให้ยังไม่ครบถ้วนหรือชัดเจนเพียงพอ ให้สั่งให้คู่กรณีในการร้องทุกข์แก้ไขเพิ่มเติมคำแก้คำร้องทุกข์หรือจัดทำคำชี้แจงเพิ่มเติม หรือส่งพยานหลักฐานเพิ่มเติมมาให้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ ๗๑ การไม่จัดทำคำแก้คำร้องทุกข์และคำชี้แจงในระยะเวลาที่กำหนด

ในกรณีที่คู่กรณีในการร้องทุกข์มิได้จัดทำคำแก้คำร้องทุกข์และคำชี้แจงตามประเด็นที่กำหนดให้ชัดเจน พร้อมทั้งพยานหลักฐานยื่นต่อกรรมการเจ้าของสำนวนในระยะเวลาที่กำหนด ให้ถือว่าคู่กรณีในการร้องทุกข์ยอมรับข้อเท็จจริงตามข้อร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ และให้กรรมการเจ้าของสำนวนพิจารณาคำเนิการต่อไปตามความเห็นเป็นการยุติธรรม

ส่วนที่ ๔

การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๗๒ การทำบันทึกสรุปสำนวน

ในกรณีที่กรรมการเจ้าของสำนวน พิจารณาข้อเท็จจริงที่ได้มาจากคำร้องทุกข์ คำแก้คำร้องทุกข์ เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการเรื่องนั้น และข้อเท็จจริงที่ได้มาจากการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม (ถ้ามี) แล้วเห็นว่า มีข้อเท็จจริงเพียงพอต่อการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้นแล้ว ให้จัดทำบันทึกสรุปสำนวนซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วย

(๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์

(๒) สรุปคำร้องทุกข์

(๓) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์

(๔) สรุปข้อเท็จจริงที่กรรมการเจ้าของสำนวน แสวงหาเพิ่มเติม (ถ้ามี) และความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวนว่าข้อเท็จจริงได้รับฟังได้ ข้อเท็จจริงได้รับฟังไม่ได้

(๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย

(๖) ความเห็นของกรรมการเจ้าของสำนวน เกี่ยวกับประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยและคำขอของผู้ร้องทุกข์

ให้กรรมการเจ้าของสำนวน เสนอบันทึกสรุปสำนวนตามวรรคหนึ่งและสำนวนพร้อมเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ทั้งหมดให้ ก.อ.ร. พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

ข้อ ๗๓ การแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

เมื่อ ก.อ.ร. ได้พิจารณาบันทึกสรุปสำนวนของกรรมการเจ้าของสำนวน หากเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้มายังไม่เพียงพอหรือมีข้อที่ควรปรับปรุง ก็ให้กรรมการเจ้าของสำนวนรับไปดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมหรือดำเนินการปรับปรุงตามความเห็นของ ก.อ.ร. แล้วนำผลการดำเนินการเสนอให้ ก.อ.ร. เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง

ในกรณีที่ ก.อ.ร. พิจารณาตามวรรคหนึ่งแล้ว เห็นว่าข้อเท็จจริงที่ได้มาครบถ้วนสมบูรณ์เพียงพอต่อการวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น ก็ให้ดำเนินการตาม ข้อ ๗๔ ต่อไป

ข้อ ๗๔ การประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.อ.ร. จัดให้มีการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์อย่างน้อยหนึ่งครั้ง เพื่อให้คู่กรณีมีโอกาสมาแถลงด้วยวาจาต่อหน้า ก.อ.ร. เว้นแต่ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นว่าเรื่องร้องทุกข์นั้นมีข้อเท็จจริงชัดเจนเพียงพอต่อการพิจารณาวินิจฉัยแล้วหรือมีข้อเท็จจริงและประเด็นวินิจฉัยไม่ซับซ้อน และการมาแถลงด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงด้วยวาจาเสียก็ได้

ในกรณีที่มีการประชุมและให้มีการแถลงตามวรรคหนึ่ง เมื่อ ก.อ.ร. ได้กำหนดวันประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้กรรมการเจ้าของสำนวนแจ้งกำหนดวันประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แก่คู่กรณีทราบล่วงหน้าก่อนวันประชุมพิจารณาไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เพื่อเปิดโอกาสให้คู่กรณีได้แถลงสรุปคำร้องทุกข์และคำแก้คำร้องทุกข์ของตน ทั้งนี้คู่กรณีจะไม่มาในวันประชุมพิจารณาก็ได้ ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์หรือคู่กรณีในการร้องทุกข์ ไม่มาในวันประชุมพิจารณา ก็ให้พิจารณาลับหลังไปได้และให้บันทึกไว้เป็นหลักฐานด้วย

ข้อ ๗๕ การให้ผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีแถลงด้วยวาจา

ในกรณีที่มีการประชุมพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตาม ข้อ ๗๔ วรรคหนึ่ง เมื่อเริ่มการประชุม ให้กรรมการเจ้าของสำนวน เสนอสรุปข้อเท็จจริงและประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย หากผู้ร้องทุกข์และคู่กรณีในการร้องทุกข์มีความประสงค์จะขอแถลงด้วยวาจาประกอบคำแถลงเป็นหนังสือที่ได้ยื่นไว้ (ถ้ามี) หรือเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ให้ ก.อ.ร. พิจารณาอนุญาตตามที่เห็นสมควร โดยให้ผู้ร้องทุกข์แถลงก่อน

คำแถลงด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์และของคู่กรณีในการร้องทุกข์ต้องใช้ถ้อยคำสุภาพ กระชับและอยู่ในประเด็น โดยไม่อาจยกข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายอื่นนอกจากที่ปรากฏในคำร้องทุกข์และคำแก้คำร้องทุกข์ได้

ข้อ ๘๖ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์
การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ ก.อ.ร. พิจารณาจากพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับ
เรื่องร้องทุกข์นั้น ประกอบกับคำร้องทุกข์และคำแก้คำร้องทุกข์

ส่วนที่ ๕

การทำคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๘๗ การทำคำวินิจฉัยในเรื่องร้องทุกข์

คำวินิจฉัยในเรื่องร้องทุกข์ของ ก.อ.ร. อย่างน้อยต้องประกอบด้วย

- (๑) ชื่อผู้ร้องทุกข์
- (๒) ชื่อคู่กรณีในการร้องทุกข์
- (๓) สรุปคำร้องทุกข์และคำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๔) สรุปคำแก้คำร้องทุกข์
- (๕) ประเด็นที่จะต้องวินิจฉัย
- (๖) คำวินิจฉัยในแต่ละประเด็นพร้อมทั้งเหตุผล
- (๗) สรุปคำวินิจฉัยที่กำหนดให้ส่วนงาน หรือผู้บังคับบัญชาต้องปฏิบัติหรือดำเนินการ

ต่อไป

(๘) ข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามคำวินิจฉัยนั้น (ถ้ามี)
คำวินิจฉัยในเรื่องร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่งต้องลงลายมือชื่อของ ก.อ.ร. ที่วินิจฉัยเรื่องร้อง
ทุกข์นั้น ถ้า ก.อ.ร. ผู้ใดมีเหตุจำเป็น ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้กรรมการและเลขานุการ ก.อ.ร.
จดแจ้งเหตุดังกล่าวไว้ในคำวินิจฉัยนั้นด้วย

ข้อ ๘๘ การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์

ในการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ ให้ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัยดังนี้

- (๑) กรณีไม่รับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณา ให้มีคำวินิจฉัยยกคำร้องทุกข์
 - (๒) กรณีมีการรับเรื่องร้องทุกข์ไว้พิจารณาแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขหรือยกเลิกคำสั่ง
หรือการปฏิบัติ หรือการไม่ปฏิบัติของผู้บังคับบัญชาที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ด้วย
 - (๓) กรณีร้องทุกข์คำสั่งให้ออกจากงาน
- ก. ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากงานได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย และเหมาะสมแก่
กรณีแล้ว ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์

ข. ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากงานได้ดำเนินการถูกต้องตามกฎหมาย แต่เห็นว่ายังไม่มีเหตุอันสมควรที่จะให้ผู้ร้องทุกข์ออกจากงาน ในกรณีเช่นนี้ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้ร้องทุกข์กลับเข้าปฏิบัติงานหรือกลับเข้ารับราชการต่อไป

ค. ถ้าเห็นว่าการสั่งให้ออกจากงานได้ดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีคำวินิจฉัยให้ยกเลิกคำสั่งและให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

ง. ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งให้ออกจากงานไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีคำวินิจฉัยให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

ในกรณีที่ ก.อ.ร. เห็นสมควรเยียวยาความเสียหายให้ผู้ร้องทุกข์ หรือดำเนินการอื่นใดเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม ให้มีคำวินิจฉัยตามที่เห็นสมควร

ข้อ ๘๕ ความเห็นแย้งของกรรมการ ก.อ.ร.

ในกรณีที่กรรมการ ก.อ.ร. ผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ผู้นั้นมีสิทธิทำความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลของตนรวมไว้ในคำวินิจฉัยนั้นได้

ข้อ ๘๖ คำวินิจฉัยผูกพันคู่กรณีและผู้ที่เกี่ยวข้อง

คำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ให้ผูกพันคู่กรณีในการร้องทุกข์และผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องปฏิบัติตามนับแต่วันที่กำหนดไว้ในคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์นั้น

ข้อ ๘๗ การดำเนินกระบวนการพิจารณาซ้ำ

เมื่อ ก.อ.ร. มีคำวินิจฉัยชี้ขาดเรื่องร้องทุกข์ หรือประเด็นข้อใดแห่งเรื่องร้องทุกข์แล้ว ห้ามดำเนินกระบวนการพิจารณาอันเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์หรือประเด็นที่ได้วินิจฉัยชี้ขาดแล้วนั้นอีก

เรื่องร้องทุกข์ที่ได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดถึงที่สุดแล้ว ห้ามคู่กรณีเดียวกันร้องทุกข์ ในประเด็นที่ได้วินิจฉัยโดยอาศัยเหตุอย่างเดียวกันอีก

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

(ลงนาม)

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิพนธ์ ตูวานนท์)

ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์